

14 Ματίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑ-  
ΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ  
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσείουσα,

v.

ΜΙΧΑΛΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 781).

- 
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Η εγκύκλιος 491 για την ετοιμασία και υποβολή Εμπιστευτικών Εκθέσεων για Δημοσίους Υπαλλήλους — "Αξιολογών λειτουργός" και "προσυπογράφων λειτουργός" — Κατά πόσον πρέπει υποχρεωτικά να είναι δημόσιος υπάλληλος εν τη εννοία του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, 1967 — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα — Οι εν λόγω όροι εξυπακούουν δημόσιο λειτουργό εν τη ευρεία εννοία. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Η εγκύκλιος 491 για την ετοιμασία και υποβολή Εμπιστευτικών Εκθέσεων — Η παράγραφος 4(α) της εν λόγω εγκυκλίου — "Απ' ευθείας γνώση της εργασίας του αξιολογουμένου υπαλλήλου" — Κατά πόσο ο Διευθυντής Σχολείου Μέσης Εκπαίδευσης έχει γνώση της εργασίας των επιμελητών, που δεν ανήκουν στην εκπαιδευτικήν, αλλά στην δημόσια υπηρεσία — Ενόψει των σχεδίων υπηρεσίας και των σχετικών Κανονισμών (Κανονισμός 27(1) της Κ.Δ.Π. 180/85) η απάντηση στο ερώτημα είναι καταφατική. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Επιμελητές στο Υπουργείο Παιδείας — Είναι Δημόσιοι Υπάλληλοι και γι' αυτό εφαρμόζεται για την ετοιμασία των Εμπιστευτικών Εκθέσεων η Εγκύκλιος 491 — Δεν εγείρεται θέμα εξετάσεως κατά πόσον επ' αυτών έπρεπε να εφαρμοστεί ο Περί Υπαλλήλων των Κοινοτικών 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Επιμελητές στο Υπουργείο Παιδείας — Είναι Δημόσιοι Υπάλληλοι και γι' αυτό εφαρμόζεται για την ετοιμασία των Εμπιστευτικών Εκθέσεων η Εγκύκλιος 491 — Δεν εγείρεται θέμα εξετάσεως κατά πόσον επ' αυτών έπρεπε να εφαρμοστεί ο Περί Υπαλλήλων των Κοινοτικών 20

Σχολείων Μέσης Εκπαιδύσεως Νόμος του 1964 της Ε.Κ.Σ. και όχι ο Νόμος Περί Μεταβιβάσεως της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και Περί Υπουργείου Παιδείας Νόμος του 1965 — Ούτε ο ένας ούτε ο άλλος τυγχάνουν εφαρμογής.

5

Με την παρούσα έφεση η Ε.Ε.Υ. προσβάλλει πρωτόδικη απόφαση Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποία ο τελευταίος ακύρωσε πράξη προαγωγής, επειδή επρόκειτο για προαγωγές Επιμελητών στο Υπουργείο Παιδείας, που είναι Δημόσιοι και όχι Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι, και οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις γι' αυτούς έγιναν από το Διευθυντή του Σχολείου Μέσης Εκπαίδευσης, στο οποίο υπηρετούσαν, και προσυπογράφησαν από το Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης.

10

15

Κατά το σκεπτικό του Δικαστή, που δίκασε την υπόθεση πρωτόδικα, δεν μπορούν Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί να ενεργούν "ως αξιολογούντες" και "προσυπογράφοντες λειτουργοί" κατά την ετοιμασία εκθέσεων για δημοσίους υπαλλήλους.

20

Εξάλλου κατά το σκεπτικό του ίδιου Δικαστή ο Διευθυντής του Σχολείου δεν είχε άμεση γνώση της εργασίας ούτε και ασκούσε εποπτεία επί των υπαλλήλων, που αξιολόγησε.

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, επιτρέποντας την έφεση και ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε:

30

(1) Ούτε ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος, 1967 (Ν. 33/67) ούτε η Εγκύκλιος 491 αναφέρει ότι ο αξιολογών ή ο προσυπογράφων λειτουργός πρέπει να είναι απαραίτητα Δημόσιος Υπάλληλος. Είναι αρκετό αν ο αξιολογών ή προσυπογράφων λειτουργός είναι δημόσιος λειτουργός εν ευρεία εννοία (*Dometakis v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1673) υιοθετήθηκε.

35

(2) Εξάλλου από τα σχέδια υπηρεσίας Διευθυντή Σχολείου Μέσης Εκπαίδευσης και από τον Κανονισμό 27(1) Κ.Δ.Π. 180/55 προκύπτει ότι ο Διευθυντής είχε ευθύνη για την εποπτεία των επιμελητών.

40

(3) Η εισήγηση ότι ο Νόμος 12/65 δεν κατάργησε τον Νόμο 8/64 της Ε.Κ.Σ. και επομένως οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων έπρεπε να είχαν γίνει με το Νόμο 8/64 δεν ευσταθεί, γιατί οι υποψήφιοι δεν ήσαν εκπαιδευτικοί, αλλά Δημόσιοι Υπάλληλοι.

45

Η έφεση επιτρέπεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

*Arghyrides v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1092,

*Dometakis v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 1673,

*Sekkides v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2136.

5

**Έφεση.**

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Λώρη, Δ.) η οποία εκδόθηκε στις 21 Ιανουαρίου, 1988 (Αριθμοί Προσφυγών 572/85, 573/85 και 612/85) (1988) 3 Α.Α.Δ.. 54 με την οποία αποφασίστηκε ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων που λήφθηκαν υπόψη κατά τη διενέργεια προαγωγών στη θέση του Επιμελητή 1ης Τάξης στο Υπουργείο Παιδείας συντάχθηκαν κατά παράβαση των κανονισμών και αντίθετα με τα σχέδια υπηρεσίας.

10

15

20

Π. Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Εφεσείοντες.

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους Εφεσίβλητους.

25

Ν. Ανδρέου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Δ. Καραγιάννη.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η εφεσείουσα εφεσίβηλε την απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου με την οποία αποφασίστηκε ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων που λήφθηκαν υπόψη κατά τη διενέργεια προαγωγών στη θέση Επιμελητή 1ης Τάξης στο Υπουργείο Παιδείας από 15 Μαΐου 1985, συντάχθηκαν κατά παράβαση των Κανονισμών και αντίθετα με τα Σχέδια Υπηρεσίας, ότι δηλαδή οι εκθέσεις είχαν συνταχθεί από γυμνασιάρχες και προσυπογραφεί από τον Τμηματάρχη Μέσης Εκπαίδευσης και ειδικά ότι:-

30

35

"(α) Ο Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης υπάγεται στην Δημόσια Εκπαιδευτική Υπηρεσία (όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 του περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Αρ. 10 του 1969)), δε διορίζεται από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, ούτε κατέ-

40

χει θέση της Δημόσιας Υπηρεσίας, άρα δεν μπορεί να προτάταται σε θέση δημοσίων υπαλλήλων για να μπορεί κατά την Εγκύκλιο να τους βαθμολογεί.

5 (β) Παράλληλα ο Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης βάσει του σχετικού Σχεδίου Υπηρεσίας του δεν έχει μεταξύ των καθηκόντων του εποπτεία και αξιολόγηση των Επιμελητών."

10 Το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ήταν ότι ενόψει του ορισμού "εκπαιδευτικός λειτουργός" όπως καθορίζεται στο άρθρο 2 του Νόμου περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, του 1969, και "δημόσιος υπάλληλος" και "δημόσια υπηρεσία" όπως καθορίζεται από το Νόμο  
15 περί Δημόσιας Υπηρεσίας του 1967, την Εγκύκλιο Αρ. 491 του 1979, όπως επίσης και τα Σχέδια Υπηρεσίας, των αξιολογούντων λειτουργών, και προσυπογράφοντα λειτουργού στην προκειμένη περίπτωση, ότι ούτε ο Διευθυντής του Σχολείου Μέσης Εκπαίδευσης ούτε ο Τμηματάρχης Μέσης Εκπαίδευσης είχαν το δικαίωμα να συντάξουν  
20 ή προσυπογράψουν αντιστοίχως, τις εμπιστευτικές εκθέσεις.

25 Στην προκειμένη περίπτωση όχι μόνο ο αξιολογών λειτουργός και ο προσυπογράφων λειτουργός δεν ήταν στη Δημόσια Υπηρεσία αλλά συντάχθηκαν οι εμπιστευτικές εκθέσεις αντίθετα προς την Κανονιστική Διάταξη 4(α) της Εγκυκλίου Αρ. 491, γιατί βάσει του Σχεδίου Υπηρεσίας για την απευθείας γνώση της εργασίας του Επιμελητή  
30 έπρεπε να ήταν ο Ανώτερος Επιμελητής και μετά από αυτόν ο Πρώτος Επιμελητής.

35 Ενόψει της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Argyrides v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 1092, το πρωτόδικο Δικαστήριο θεώρησε ότι η σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων από τον μη αρμόδιο λειτουργό αποτελούσε παρανομία και ήταν επίσης αντίθετη προς το Άρθρο 28 του Συντάγματος και γι αυτό η επίδικη απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί.

Η έφεση στηρίζεται στους πιο κάτω λόγους:

"1. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι ο Διευθυντής Σχολείου Μέσης Εκπαίδευσης και ο Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης δεν μπορούσαν να ενεργήσουν ως Αξιολογών και Προσυπογράφων Λειτουργός, αντίστοιχα, ως αναρμόδιοι, είναι εσφαλμένο. 5

2. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις των Αιτητών και των Ενδιαφερομένων Μερών ετοιμάστηκαν κατά παράβαση της Διάταξης 4 (Κανονιστικές Διατάξεις για την ετοιμασία και υποβολή Εμπιστευτικών Εκθέσεων για Δημόσιους Υπαλλήλους) είναι εσφαλμένο." 10

Ο ισχυρισμός της εφεσείουσας Επιτροπής είναι ότι οι Κανονιστικές Διατάξεις της Εγκυκλίου Αρ. 491 που αφορούν στην ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων για δημόσιους υπαλλήλους χρησιμοποιούν τον όρο "λειτουργός, αξιολογών λειτουργός, προσυπογράφων λειτουργός", πουθενά στις διατάξεις αυτές όμως δεν αναφέρεται ότι οι λειτουργοί αυτοί πρέπει να είναι υπάλληλοι με την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στο άρθρο 2 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας νόμου. 15 20

Το άρθρο 45(1) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 προνοεί μεταξύ άλλων ότι: 25

"εμπιστευτικά εκθέσεις περί πάντων των υπαλλήλων ετοιμάζονται και υποβάλλονται ετησίως εις την Επιτροπήν κατά τον καθορισμένον τρόπον και εντός της υπό του Υπουργικού Συμβουλίου οριζομένης προθεσμίας:" 30

Η παράγραφος 4 της Εγκυκλίου Αρ. 491, της 26 Μαρτίου 1979, περί ετοιμασίας και υποβολής εμπιστευτικών εκθέσεων που ενέκρινε το Υπουργικό Συμβούλιο και που κατάργησε τις Γενικές Διατάξεις 11/2.1-13, Α.Π/2.5 και Α.Π/2.9 προνοεί το εξής: 35

"4. Οι Αξιολογούντες και οι Προσυπογράφοντες Λειτουργοί εις έκαστον Υπουργείον, Ανεξάρτητον Γραφείον ή Υπηρεσίαν, ορίζονται υπό του οικείου Προϊσταμένου, εις την Υπηρεσίαν του οποίου υπηρέτησαν 40

οι αξιολογούμενοι υπάλληλοι λαμβανομένων υπ' όψιν των ακολούθων παραγόντων:-

5 (α) Ο Αξιολογών Λειτουργός δέον απαραίτητως να είναι λειτουργός όστις, λόγω των καθηκόντων αυτού, έχει απ' ευθείας γνώσιν της εργασίας του αξιολογουμένου υπαλλήλου και δύναται ως εκ τούτου να εκφράση υπεύθυνον και έγκυρον γνώμην επί της εργασίας και των ικανοτήτων του υπαλλήλου, κανονικώς δε ο Αξιο-  
10 λογών Λειτουργός δέον να είναι ο εποπτεύων τον υπάλληλον λειτουργός.

(β) Ο Αξιολογών Λειτουργός δέον να είναι τουλάχιστον κατά ένα βαθμόν ανώτερος του αξιολογουμένου υπαλλήλου.  
15

(γ) Ο Προσυπογράφων Λειτουργός δέον να είναι ο αμέσως ανώτερος του Αξιολογούντος Λειτουργού, εποπτεύων Λειτουργός, ιεραρχικώς ή διοικητικώς υπεύθυνος ή ιεραρχικώς προϊστάμενος του οικείου κλάδου ή υποδιαίρεσεως της υπηρεσίας. Εις Υπουργείον, Ανεξάρτητον Γραφείον ή Υπηρεσίαν εις την οποίαν ο Προϊστάμενος αυτής έχει απ' ευθείας γνώσιν της εργασίας του αξιολογουμένου υπαλλήλου, ο Προσυπογράφων Λειτουργός δύναται να είναι ο οικείος Προϊστάμενος.  
20  
25

Νοείται ότι εν περιπτώσει καθ' ην Προσυπογράφων Λειτουργός δεν είναι ο οικείος Προϊστάμενος, ούτως δύναται νοουμένου ότι έχει γνώσιν της επιδόσεως του υπαλλήλου, να εκφέρει τας απόψεις του.  
30

(δ) Εκθέσεις εν σχέσει προς Προϊσταμένους Τμημάτων, Υπηρεσιών ή Γραφείων υπαγομένων εις Υπουργείον, συντάσσονται υπό του οικείου Γενικού Διευθυντού, όστις ενεργεί ως Αξιολογών Λειτουργός, άνευ συμπληρώσεως του μέρους II ή του Μέρους V των Τύπων 'Α' και 'Β' αναλόγως της περιπτώσεως."  
35

40 Επίσης σχετική είναι επιστολή ημερομηνίας 11 Ιανουαρίου του 1983 της Υπηρεσίας Δημοσίας Διοικήσεως και Προσωπικού στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρονται τα

εξής:

"Ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοικήσεως και Προσωπικού έχει οδηγήσει ν' αναφερθεί στην Εγκύκλιο του με Αρ. 491 και ημερ. 26.3.1979, και υπομνήσει ότι, σύμφωνα με την παρ. 4(α) των Κανονιστικών Διατάξεων, ο Αξιολογών Λειτουργός πρέπει απαραίτητα να είναι ο Λειτουργός που έχει απ' ευθείας γνώση της εργασίας του αξιολογούμενου υπαλλήλου, ώστε να εκφέρει υπεύθυνη και έγκυρη γνώμη για την εργασία και τις ικανότητες του υπαλλήλου. Σύμφωνα με την ίδια παράγραφο ο Αξιολογών Λειτουργός πρέπει κανονικά να είναι ο Λειτουργός εκείνος που εποπτεύει τον υπάλληλο."

5

10

15

'Όπως ορθά ισχυρίστηκε ο δικηγόρος της εφεσείουσας Επιτροπής, πουθενά στο Νόμο ή στην Εγκύκλιο του 1979 γίνεται αναφορά ή πρόνοια ότι ο αξιολογών ή ο προσυπογράφων λειτουργός πρέπει απαραίτητως να είναι δημόσιος υπάλληλος.

20

Στην υπόθεση *Dometakis v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 1673 το Δικαστήριο αναφέρθηκε στο θέμα αυτό και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Διευθυντής της Παιδαγωγικής Ακαδημίας που ανήκει στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία ήταν ένας δημόσιος λειτουργός στην ευρεία έννοια του όρου, που είχε άμεση γνώση της εργασίας του δημόσιου υπαλλήλου που αξιολόγησε.

25

Αναφορικά με το ότι ο Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης και ο Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης δεν είχαν την ευθύνη για την εποπτεία των Επιμελητών, αυτό δεν υποστηρίζεται από το ίδιο το Σχέδιο Υπηρεσίας των λειτουργών αυτών. Συγκεκριμένα το Σχέδιο Υπηρεσίας του Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης αναφέρει τα εξής:

30

35

"Καθήκοντα και Ευθύνες:

1. Έχει ευθύνη για -

40

α) την οργάνωση του σχολείου στο οποίο τοποθετεί-

ται και την ομαλή και αποδοτική διοίκηση και λειτουργία του.

5 β) τα επίπεδα επίδοσης του σχολείου σ' όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων του.

γ) .....

10 δ) .....

2. Καθοδηγεί και συμβουλεύει το διδακτικό και υπαλληλικό προσωπικό του σχολείου και συντονίζει και ελέγχει την εργασία."

15 Υπό μορφή σημειώσεως εις αυτό το Σχέδιο Υπηρεσίας αναφέρονται:

20 "Τα καθήκοντα και οι ευθύνες του Διευθυντή αναφέρονται πιο αναλυτικά στους ισχύοντες Κανονισμούς Λειτουργίας Δημοσίων Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης Κύπρου."

25 Εις τους περί Λειτουργίας των Δημοσίων Σχολείων Μέσης Εκπαιδεύσεως Κανονισμούς του 1985, Κ.Δ.Π. 180/85, αναφέρεται στον Κανονισμό 27(1):

30 "Οι Επιμελητές και Αποθηκάριοι εκτελούν βασικά τα καθήκοντα που προνοεί ο διορισμός τους στην ορισμένη θέση και οποιαδήποτε άλλα αναθέσει σ' αυτούς ο Διευθυντής με σκοπό την ομαλή διεξαγωγή της γραμματειακής και άλλης εργασίας του σχολείου ....."

35 Το δε Σχέδιο Υπηρεσίας για τον Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης αναφέρει στα "Καθήκοντα και Ευθύνες":

40 "(α) Προϊσταται της Διευθύνσεως Μέσης Γενικής Εκπαιδεύσεως και, εν τω πλαισίου των εκάστοτε εν ισχύϊ διατάξεων και οδηγιών της αρμοδίας αρχής, είναι υπεύθυνος διά -

(i) την οργάνωσιν, διοίκησιν, εποπτεϊάν και έλεγχον της λειτουργίας των σχολείων μέσης γενικής εκπαιδευ-



σεως, των Ινστιτούτων Ξένων Γλωσσών και των επιμορφωτικών τάξεων μέσης γενικής εκπαίδευσης, του διδακτικού και υπαλληλικού προσωπικού αυτών ως και του εποπτικού προσωπικού μέσης γενικής εκπαίδευσης."

5

Είναι φανερόν από τα πιο πάνω ότι τόσο ο Διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης όσο και ο Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης είχαν τη δυνατότητα να συντάξουν και προσυπογράψουν εμπιστευτικές εκθέσεις Επιμελητών έστω και αν σε κάποια περίπτωση ο λειτουργός με απευθείας γνώση της εργασίας του αξιολογούμενου υπαλλήλου ήταν ο Πρώτος Επιμελητής.

10

Σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση 728 *Sekkides v. The Republic* που δόθηκε στις 18 Νοεμβρίου 1988, οποιαδήποτε παρατυπία στην ετοιμασία εμπιστευτικής έκθεσης πρέπει να είναι ουσιώδης για να θεωρηθεί ότι επηρέασε την Επιτροπή στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης. Είναι δε ο ισχυρισμός των εφεσιβλήτων ότι και με αυτή τη νομική βάση πάλιν δε θεραπεύεται η παρατυπία διότι στην σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων υπάρχει παρανομία και όχι απλώς παρατυπία και έτσι στην κρινόμενη υπόθεση δεν εφαρμόζεται η απόφαση της Ολομέλειας στην *Sekkides* (άνωθι) (1988) 3 Α.Α.Δ. 2136.

15

20

25

Η εισήγηση του δικηγόρου των εφεσιβλήτων είναι ότι, εφόσον το Άρθρο 32 του περί Υπαλλήλων των Κοινοτικών Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης Νόμου του 1964 (Νόμος αρ. 8 του 1964), της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης, που ρυθμίζει το θέμα των εμπιστευτικών εκθέσεων για την εργασία των υπαλλήλων των σχολείων και δίδει το καθήκον αυτό στις σχολικές εφορείες, δεν καταργήθηκε από τον περί Μεταβιβάσεως της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και περί Υπουργείου Παιδείας Νόμο του 1965 (Νόμος Αρ. 12 του 1965), δυνάμει του οποίου η Ελληνική Κοινοτική Συνέλευση έπαυσε να λειτουργεί και μεταβιβάστηκαν οι αρμοδιότητές της στο Υπουργείο Παιδείας, τότε το Υπουργικό Συμβούλιο δεν έχει εξουσία να ρυθμίζει τα πιο πάνω θέματα και επομένως κακώς εφαρμόζεται η Εγκύκλιος Αρ. 491 γιατί οι μόνοι Κανονισμοί που θα μπορού-

30

35

40

σαν να ισχύσουν θα έπρεπε να εκδοθούν από τον Υπουργό Παιδείας μόνο.

- 5 Στην εξεταζόμενη υπόθεση όμως, εφόσον η θέση Επιμελητή 1ης Τάξης είναι θέση στη Δημόσια Υπηρεσία, όπως καθορίζεται από το άρθρο 2 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, αναμφίβολα ισχύουν και γι' αυτούς οι διατάξεις του Νόμου αυτού και κατ' επέκταση και η Εγκύκλιος Αρ. 491 που καθορίζει τον τρόπο συντάξεως των εμπιστευτικών εκθέσεων όλων των δημοσίων υπαλλήλων.
- 10

- 15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει και η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται. Κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης δε γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

*Η έφεση επιτυγχάνει. Η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.*